

NOTA DE LA COMISSIÓ DE DEONTOLOGIA DEL CoMB SOBRE LA PRIORITZACIÓ DE L'ACTE MÈDIC PER DAVANT DE LA TASCA ADMINISTRATIVA

La pandèmia de COVID-19 ha posat a prova la capacitat de resposta del sistema sanitari, sobretot en els moments d'evolució més creixent de la malaltia. Ha posat al descobert les mancances organitzatives i de mitjans, les quals sovint han donat lloc a esgotament i *burnout* entre els professionals i han generat insatisfacció en els usuaris. Aquesta disfunció es deu, en bona mesura, al fet que una part important de la tasca administrativa que comporta l'atenció a la població ha estat assignada als professionals sanitaris, en detriment del temps que requereix l'assistència mèdica correcta, tal com ha posat de manifest recentment el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) al seu document de posició [*Desburocratitzar el procés assistencial. Una proposta per millorar el temps dedicat a l'assistència als pacients.*](#)

Burocràcia versus assistència. En situacions d'elevada pressió assistencial, és versemblant que al professional se li plantegi la necessitat de prioritzar una o altra de les dues tasques. La Comissió de Deontologia del CoMB ha debatut aquest tema i ha consensuat les **consideracions següents**, prenent com a marc de referència el [Codi de Deontologia](#):

1. “Tothom té dret a una atenció mèdica de bona qualitat, humana i tècnica. **El metge ha de vetllar per la preservació d'aquest dret**” (norma 13 del Codi de Deontologia del CCMC). “El deure del metge és prestar atenció **preferent** a la salut del pacient...” (norma 4). “La primera lleialtat del metge ha d'ésser envers la persona que atén. **La salut d'aquesta ha d'anteposar-se a tota altra conveniència**” (norma 11).

En situacions d'elevada pressió assistencial, en què la tasca administrativa tregui temps a l'assistència i el metge consideri que no li permet prestar l'atenció correcta als seus pacients, cal prioritzar la tasca assistencial per davant de les purament burocràtiques, per sobre de qualsevol altre interès. Caldrà, doncs, que el metge tingui clara aquesta prioritat, tant a l'hora d'exercir-la en benefici de la qualitat de l'assistència com de defensar-la en cas que hom li exigeixi el contrari.

2. La tasca assistencial correcta que el metge té el deure de proporcionar i que el ciutadà té el dret de rebre comporta, forçosament, actes administratius que en són inseparables. Per exemple, la sol·licitud de proves complementàries o la prescripció de medicaments o de repòs (baixa laboral) són mesures de diagnòstic i de tractament de malalties o accidents que requereixen actes administratius, els quals formen part de l'acte mèdic assistencial i són, per tant, responsabilitat del metge que té al seu càrrec l'episodi clínic que les ha motivat.

Al nostre sistema sanitari, és habitual que, quan un determinat episodi clínic s'inicia fora de l'atenció primària, aquestes tasques administratives, que formen part de l'acte mèdic, se'n desvinculin i siguin assignades al professional de l'atenció primària. Malgrat no tenir responsabilitat assistencial en aquell episodi clínic, s'exigeix a aquest professional responsabilitat administrativa subrogada, la qual cosa contribueix a incrementar encara més la càrrega i la pressió burocràtica a la qual ja està sotmesa habitualment l'atenció primària. I, el que és pitjor, s'obliga aquest professional a assumir una prescripció aliena.

Aquesta pràctica, tot i estar molt estesa, no s'adequa als principis generals de la deontologia, ja que va en detriment de la qualitat de l'assistència. Les tasques administratives indeslligables d'un acte assistencial haurien de ser dutes a terme pel professional responsable d'aquell episodi clínic.

Altres tasques administratives que no aporten valor a l'acte assistencial pròpiament dit, com les baixes laborals de curta durada, justificacions d'absència laboral, determinats informes o la gestió d'interconsultes, no haurien de requerir la participació del metge i haurien de ser resoltes per part dels gestors responsables mitjançant mesures imaginatives de suport administratiu.

3. "Els metges amb responsabilitats directives o de gestió han de vetllar perquè els professionals sanitaris treballin en les millors condicions possibles i perquè els centres i dispositius sanitaris on treballen disposin dels recursos humans i materials que els permetin una assistència adient i el compliment del Codi de Deontologia" (norma 98).

El document de posició del CCMC abans esmentat analitza amb detall les tasques administratives que habitualment s'assignen al metge i proposa a l'autoritat sanitària algunes mesures per alleugerir aquesta pressió burocràtica en benefici de la qualitat assistencial. Aquest és un repte, però, que implica, a més del metge, altres estaments professionals, com els gestors de centres i els directors de les unitats assistencials.

Barcelona, maig de 2022